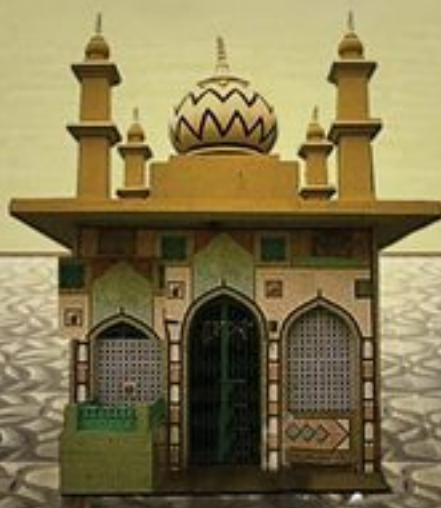

مفتي نقي علي خان جون ٺي ڪرامتون

08-July-2021

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُننن پريو بيان

(For Islamic Brothers)

8 جولاءِ 2021 تي پاڪستان جي هفتيوار اجتماعن ۾ ٿيڻ وارو بيان

مفتي نقی علی خان جون تي ڪرامتون

هن بيان ۾ اوهان جاڻي سگهندؤ.....

❖ ... علم ۽ عِلْمًا بابت ڪجهه فضيلتون

❖ ... مفتي نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو مختصر تعارف

❖ ... مفتي نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو عشق رسول

❖ ... مفتي نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جون تي ڪرامتون.

پيشڪش

مجلس اَلْمَدِينَةُ الْعِلْمِيَّة (اسلامڪ ريسرچ سينٽر)

(شعبه بيانات دعوتِ اسلامي)

ترجمو

ٽرانسليشن ڊيپارٽمنٽ (دعوتِ اسلامي)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتَاكِفِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! مسجد مسلمان جي پناه گاه آهي. مسجد ۾ ڪثرت سان اچڻ جي عادت بڻايو، اِن شَاءَ اللَّهُ! شيطان کان به حفاظت ٿيندي، گناهن کان به محفوظ رهندا. هڪ ٻيو ڪم ڪريو! جڏهن به مسجد ۾ اچو، ياد ڪري اعتكاف جي نيت به ڪري وٺو! ان جا به 2 فائدا ٿيندا: پهريون اهو ته جيستائين مسجد ۾ رهندؤ، نفل اعتكاف جو ثواب ملندو رهندو، ٻيو اهو جو مسجد ۾ کائڻ، پيئڻ، سمهڻ، سحري افطاري ڪرڻ، دم ڪيل پاڻي پيئڻ وغيره جائز ناهي، اعتكاف جي نيت ڪندا ته ضمناً اهي شيون به جائز ٿي وينديون.

دروڊ پاڪ جي فضيلت

حضور انور، سلطان بحرو برصلى الله عليه واله وسلم جو فرمان عاليشان آهي: فرض حج ڪيو! بيشڪ هن جو اجر 20 غزوات ۾ شرڪت ڪرڻ کان وڌيڪ آهي ۽ مون تي هڪ ڀيرو دُرُودِ پاڪ پڙهڻ ان جي برابر آهي. (مسند الفردوس، باب:الحاء، جلد:2، صفحہ:130، حديث:2662)

ڪون جانے دُرُودِ کي قيمت ہے عجب دُرُ شہوار دُرُود
ہم کو پڑھنا خدا نصیب کرے دم بدم اور بار بار دُرُود

(ڪافي ڪي نعت، صفحہ:38)

بيان ٻڌڻ جون نيتون

حديثِ پاڪ ۾ آهي: أَفْضَلُ الْعَبْلِ الْبَيْتَةُ الصَّادِقَةُ سَجِي نَيْتِ أَفْضَلِ تَرِينِ عَمَلِ آهِي.

(جامع صغير، صفحہ: 81، حديث: 1284)

اي عاشقانِ رسول! هر جائز ڪم کان پهريان سنيون نيتون ڪرڻ جي عادت بنائڻ گهرجي، چوٽه سني نيت انسان کي جنت ۾ داخل ڪرائيندي آهي. بيان ٻڌڻ کان پهريان به سنيون سنيون نيتون ڪري وٺو! مثال طور نيت ڪريو! ❖ علمِ دين سکڻ جي لاءِ سڄو بيان ٻڌندس ❖ آڌب سان ويهندس ❖ بيان دروان سُستي کان بچندس ❖ پنهنجي اصلاح جي لاءِ بيان ٻڌندس ❖ جيڪو ٻڌندس، اهو ٻين تائين پهچائڻ جي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَي مُحَمَّدٍ

پيارا اسلامي ڀائرو! ذيقعدة الحرام جي 29 يا 30 تاريخ تي اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت، شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي والدِ محترم رَئِيسُ الْمُتَكَلِّمِينَ مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو عرس پاڪ ٿيندو آهي، انهيءَ مُناسبت سان اڄ اسان ان شاء الله الڪريم! حضرت علامہ مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي سيرت پاڪ جا ڪجهه پهلو ٻڌڻ ۽ درس حاصل ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪنداسين. الله پاڪ اسان سڀني کي ڪامل ولي، عالمِ باعمل مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي فيضان سان مالا مال فرمائي.

اٰمِيْن بِجَايِ التِّيْ اِلَآمِيْن صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

علماءِ ڪرام بابت ڪجهه فضيلتون

اي عاشقانِ رسول! حضرت علامہ، مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ وڏي رُتبي وارا ۽ باعمل عالمِ دين هئا، سندن سيرت پاڪ جو بيان ٻڌڻ کان پهريان اچو! قرآن ۽ حديث جي روشني ۾ عالم سڳورن بابت ڪجهه فضيلتون ٻڌون ٿا ته جيئن دل ۾ عالم سڳورن جي اهميت وڌڻ ۽ علمِ دين سکڻ جو شوق پيدا ٿئي.

سيپاري: 3، سورة آل عمران، آيت: 18 ۾ الله پاڪ ارشاد فرمائي ٿو:

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ
أُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۗ
ترجمو ڪنزالايمان: الله شاهدي ڏني ته
ان کانسواءِ ڪوبه معبود ڪونهي ۽
ملائڪن ۽ عالمن انصاف سان بيھي
(پاره 3، سورة آل عمران: 18) ڪري،

والدِ اعليٰ حضرت، علامہ مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ هن آيت جي حوالي سان فرمائن ٿا: هن آيت مان علم (۽ عالمن) جون 3 فضيلتون ثابت ٿيون: (1): الله پاڪ هن آيت ۾ پنهنجي ۽ ملائڪن جي تذڪري سان گڏ عالمن جو ذڪر فرمايو، اهو اهڙو بلند رُتبو آهي جو ان جي ڪا انتها ناهي (2): هن آيت ۾ الله پاڪ ملائڪن کي توحيد جو گواه بڻايو ۽ ملائڪن وانگر عالمن کي به توحيد جو گواه بڻايو ۽ انهن جي گواهي کي پنهنجي سچي خُدا هئڻ جو دليل قرار ڏنو (3): هن آيت ۾ الله پاڪ عالمن جي گواهي کي ملائڪن جي گواهي وانگر معتبر قرار ڏنو. (فيضانِ علم و علما، صفحہ: 9) معلوم ٿيو سچا، باعمل، عاشقانِ رسول عالم الله پاڪ جي وحدانيت جا شاهد آهن.

سيپاري: 28، سورة مجادلہ، آيت: 11 ۾ الله پاڪ عالمن جي شان ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ ۖ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۗ
ترجمو ڪنزالايمان: الله درجا بلند
فرمائي ٿو توهان مان انهن جا، جن
ايمان آندو ۽ جن کي علم ڏنو ويو.
(پاره 28، سورة المجادلہ: 11)

سُبْحَنَ اللَّهِ! خبر پئي ته جهڙي طرح ايمان درجات جي بلندي جو سبب آهي، اهڙي طرح علم جي ذريعي به درجات بلند ٿيندا آهن.

❖ ترمذي شريف جي روايت آهي، الله پاڪ جي آخري نبي، رسولِ هاشمي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ عَلِيٍّ أَدْنَاكُمْ يَعْنِي عَالِمٌ جِي عَابِدٌ تِي

اهڙي فضيلت آهي، جيئن منهنجي فضيلت توهان جي ڪمتر تي. (ترمذی، ڪتاب: العلم، باب: ماجاء في فضل الفقه على العبادۃ، صفحہ: 632، حديث: 2685) ❖ هڪ حديثِ پاڪ ۾ ارشاد فرمايو: قيامت جي ڏينهن الله پاڪ عالمن سڳورن کي فرمائيندو: بيشڪ مون پنهنجو علم ۽ حِلْم توهان کي ان ڪري ڏنو ته جيئن توهان کي بخشي ڇڏيان. (معجم كبير، ثعلبه بن حَكَمُ الليثي، جلد: 2، صفحہ: 354، حديث: 1364) ❖ مڪي مدني آقا، أحمد مصطفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمائيون: قيامت جي ڏينهن الله پاڪ عبادت ڪرڻ وارن ۽ جهاد ڪرڻ وارن کي حڪم فرمائيندو: جنّت ۾ وڃو! عالم سڳورا عرض ڪندا: اَلهي! انهن اسان جي ٻڌائڻ سبب عبادت ڪئي ۽ جهاد ۾ شريڪ ٿيا. حڪم ٿيندو: اي عالمن جي جماعت! توهان مون وٽ ملائڪن جيان آهيو، شفاعت ڪيو جو توهان جي شفاعت قبول ٿيندي. پوءِ عالم سڳورا شفاعت ڪندا، پوءِ جنّت ۾ ويندا. (احياء العلوم، علم سڪهانے کي فضيلت، جلد: 1، صفحہ: 60) ❖ هڪ حديثِ پاڪ ۾ ارشاد ٿيو: جيڪو شخص ٻين کي سيکارڻ جي لاءِ علم جو هڪ باب سکي، ان کي 70 صديقن جو اجر ڏنو ويندو. (الترغيب والترهيب، ڪتاب: العلم، صفحہ: 45، حديث: 19) ❖ منقول آهي، الله پاڪ حضرت ابراهيم عليه السلام کي فرمايو: اي ابراهيم! مان علم وارو آهيان، علم واري کي دوست رکان ٿو. (جامع بيان العلم، جلد: 1، صفحہ: 209، حديث: 236)

مجھ کي اے عطار سُنِي عالمون سے پيار ہے اِن شَاءَ اللهُ دو جهاں میں میرا بیڑا پار ہے

(وسائلِ بخشش، صفحہ: 699)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

سُبْحَانَ اللهِ! پيارا اسلامي پاترو! اندازو ڪريو! عالم سڳورا ڪيڏي وڏي شان وارا آهن، الله پاڪ اسان کي به عاشقانِ رسول علماءِ ڪرام جو فيضان نصيب فرمائي. اچو! الله پاڪ جي هڪ ڪامل ولي، وڏي بلند رُتبي واري باعمل عالمِ دين، تاجُ العلماءِ، رَئِيسُ الْمُتَكَلِّمِينَ، حضرت علامہ مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو ذڪر خير ڪيون ۽ ٻڌون ٿا.

مفتي نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ جو مختصر تعارف

❖ والدِ اعليٰ حضرت، عالمِ باعمل مولانا نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ جمادي الاخرى يا رجب المرجب جي مهيني ۾ 1246 هجري تي بريلي شريف ۾ پيدا ٿيا (فضائلِ دُعا، صفحہ: 36) ❖ سندن والدِ يعني اعليٰ حضرت رحمۃ اللہ علیہ جا ڏاڏا سائين مولانا رضا علي خان رحمۃ اللہ علیہ پنهنجي وقت جا زبردست عالمِ دين، باڪرامت ولي، وڏا متقي، پرهيزگار ۽ عبادت گذار هئا، حضرت علامه مولانا نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ تمام علوم پنهنجي والدِ صاحب ٿي کان سکيا. (حياتِ اعلىٰ حضرت، جلد 1، صفحہ: 39)

❖ مولانا نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ ننڍپڻ ٿي کان متقي، پرهيزگار هئا، الله پاڪ جي فضل سان شروع ٿي کان طبيعت نيڪي ڏانهن مائل هئي، پوءِ مولانا رضا علي خان رحمۃ اللہ علیہ جي تعليم و تربيت ان ۾ مزيد نڪار پيدا ڪري ڇڏيو ❖ 1294 هجري ۾ مولانا نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ مارهره شريف حاضر ٿيا ۽ شاه آل رسول مارهروي رحمۃ اللہ علیہ جي هٿ تي بيعت ڪيائون، شاه آل رسول رحمۃ اللہ علیہ مولانا نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ جي نيڪي، تقويٰ، پرهيزگاري، اعليٰ اخلاق ۽ ڪردار ۽ بلند شان ڏسي انهيءَ وقت پاڻ کي قادري، سهروردي، چشتي، نقشبندي چئني سلسلن جي اجازت ۽ خلافت سان نوازيائين ۽ سڌ حديث به عطا فرمائي. ان وقت سيدي اعليٰ حضرت رحمۃ اللہ علیہ به پنهنجي والدِ مولانا نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ سان گڏ حاضر هئا، پاڻ به انهيءَ وقت شاه آل رسول رحمۃ اللہ علیہ جي هٿ تي بيعت ڪئي ۽ اعليٰ حضرت کي به پير ۽ مرشد جي طرفان انهيءَ مهل چئني سلسلن جي اجازت ۽ خلافت عطا ٿي. (فضائلِ دُعا، صفحہ: 40) ❖ والدِ اعليٰ حضرت مفتي نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ علمِ دين سکڻ ۽ سيکارڻ جا وڏا شوقين هئا ❖ والدِ اعليٰ حضرت مفتي نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ ماڻهن کي علمِ دين جو شوق ڏياريندا رهندا هئا ❖ والدِ اعليٰ حضرت مفتي نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ پنهنجو سڄو وقت دين پڙهڻ ۽ پڙهائڻ ۽ بين ديني ڪمن ۾ گذاريندا هئا ❖ والدِ اعليٰ حضرت مفتي نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ جي بارگاه ۾ عام طور اهلِ علم موجود رهندا هئا ❖ والدِ اعليٰ حضرت مولانا نقي علي خان رحمۃ اللہ علیہ گفتگو ڪندا هئا ته ايئن لڳندو

هو ته جيئن علم جو سمنڊ چوليون هڻي رهيو هجي ❖ **والد اعليٰ حضرت مفتي نقی علی خان** رحمۃ اللہ علیہ مشڪل کان مشڪل مسئلو سولائي سان سمجھائيندا هئا ❖ **والد اعليٰ حضرت مفتي نقی علی خان** رحمۃ اللہ علیہ پنهنجي گفتگو ۾ قرآني آيتن ۽ حديثن جا ڪثرت سان حوالا ڏيندا هئا ❖ **والد اعليٰ حضرت مفتي نقی علی خان** رحمۃ اللہ علیہ گهري نظر، پخته فڪر ۾ پنهنجو مت پاڻ هئا ❖ **والد اعليٰ حضرت مفتي نقی علی خان** رحمۃ اللہ علیہ بي پناه فھر ۽ فراست وارا هئا ❖ **والد اعليٰ حضرت مفتي نقی علی خان** رحمۃ اللہ علیہ وڏا عقلمند ۽ دانا هئا ❖ **والد اعليٰ حضرت مفتي نقی علی خان** رحمۃ اللہ علیہ بامرؤت ۽ رُعب ۽ دڀڀي وارا هئا (مولانا نقی علی خان بريلوي، صفحہ: 30 تا 32 ملقطاً) ❖ سيدي اعليٰ حضرت رحمۃ اللہ علیہ جي فرمان جو خلاصو آهي: غور ۽ فڪر، اعليٰ ذهانت، راءِ ۾ پختگي جهڙي صلاحيت اللہ پاڪ مولانا **نقي علی خان** رحمۃ اللہ علیہ کي عطا فرمائي هئي اهڙي صلاحيت هن علائقي يعني هند ۾ ڏسڻ لاءِ نٿي ملي ❖ پاڻ رحمۃ اللہ علیہ جي فراستِ صادقہ (يعني خدا داد دُور انديشي) جي اها حالت هئي جو جنهن معاملي ۾ جيڪو ڪجهه فرمايو اهو ئي ٿيو ❖ پاڻ رحمۃ اللہ علیہ وڏا بهادر، سخي ۽ بلند همت وارا هئا. ❖ صدقو ۽ خيرات اهو به پوشيده طور تي ڪثرت سان ڪندا هئا ❖ جيڪو رزق ملندو هو، ان تي قناعت ڪندا هئا، وڌيڪ جي لالچ نه ڪندا هئا ❖ **اعليٰ حضرت رحمۃ اللہ علیہ** مزيد فرمائڻ ٿا: **مولانا نقی علی خان** رحمۃ اللہ علیہ جي اعليٰ فضيلتن جو حقيقي حال اهو ئي ڄاڻي ٿو جنهن سندن برڪت پري صحبت جو شرف حاصل ڪيو آهي جو

اِس نَهَ بَحْرِيَسْتِ ڪَمَ دَرُ ڪُوْرَهَ حَرِيْرُ اَمِيْدِ

يعني هي اهو سمنڊ ناهي، جنهن کي تحرير جي ڪوزي ۾ بند ڪري سگهجي.
(حياتِ اعلىٰ حضرت، جلد: 1، صفحہ: 40)

مفتي نقی علی خان جالقب

❖ سيدي اعليٰ حضرت رحمۃ اللہ علیہ فتاويٰ رضويه شريف ۾ پنهنجي **والد ماجد مولانا نقی علی خان** رحمۃ اللہ علیہ جالقب ۽ فضيلتون ۽ وصف بيان ڪندي فرمائڻ ٿا:

الإمام الهُتَامُ (يعني بلند همت امام) وَالْقَاضِیُ الطَّبَّاطُمُ (يعني زبردست فاضل)، وَالْبَحْرُ الطَّامُ (علم جو چوليون هٿنڌڙ سمند)، وَالْبَدْرُ الثَّامُ (چوڏهين جو چنڊ)، حَامِي السُّنَنِ (سُنَنِ جو مُحَافِظ)، مَاحِي الفِتَنِ (فتنہ متائڻ وارا)، ذُو تَصَانِيفِ رَاتِقَةٍ (عمده ڪتاب لڪندڙ)، بَقِيَّةُ السَّلَفِ (بزرگن جي نشاني)، حُجَّةُ الخَلْفِ (پنهنجي بعد وارن جي لاءِ دليل)، نَاصِحُ الأُمَّةِ (أُمَّتٌ ڪي نصيحت ڪندڙ)، كَاشِفُ الغُمَّةِ (مشڪلات حل ڪندڙ)، حَامِي حَيِّ الرِّسَالَةِ عَنِ كَيْدِ أَهْلِ الصَّلَاةِ (گمراهن جي مڪر و فريب ختم ڪري ناموس رسالت تي پهرو ڏيندڙ)، سَيِّدِي وَمَوْلَائِي وَمَاوَائِي (منهنجا سردار، منهنجا مولا، منهنجي پناه گاه)، مولانا مولوي محمد نقي علي خان قادري برڪاتي آلِ رسولي الله پاڪ سندن کان راضي ٿئي. (فتاویٰ رضويه، جلد:28، صفحہ:495 تا496)

قُدْرَتِ ڪا شاھڪار ھيں، حضرت نقي علي
سیرت ميں باوقار ھيں، حضرت نقي علي
مفتي ھيں باڪمال تو عاشق بهي بے مثال
باطل ٻہ قہر، حق کي ھيں تلوار بے نيام
والد رضا ڪے اور ھيں اِن رضا علي
پَرُوْرُوْرُوْهُ سرڪار ھيں حضرت نقي علي
صُورَتِ ميں رُعب دار ھيں، حضرت نقي علي
آقا ڪے جاں نثار ھيں حضرت نقي علي
سُنَّتِ ڪے پيروڪار ھيں، حضرت نقي علي
سُنِّي ڪے تاجدار ھيں حضرت نقي علي

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلِّ اللهُ عَلَي مُحَمَّدٍ

مفتي نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو عشق رسول

پيارا اسلامي ڀائرو! وَالِدِ اعْلِيٰ حضرت، حضرت علامہ مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو نهايت اُھم ۽ خاص وصف، يا هيئن ڪٿي چئجي ته مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي تمام اعليٰ وصفن ۽ تمام خوبين جو اصل آهي: اهو آهي: سندن عشق رسول.

بلڪ بعض ماهرين رضويات (يعني جيڪي اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي سيرت و

ڪردار، سندن تعليمات وغيره تي ريسرچ ڪن ٿا، ان تي مقالا (يعني Thesis) لکن ٿا ۽ ان بنياد تي P.H.D جي ڊگري حاصل ڪن ٿا، انهن) جو چوڻ آهي: ❖ اعليٰ حضرت ﷺ الله ﷺ امامِ عشق و محبت آهن، ❖ اعليٰ حضرت ﷺ الله ﷺ جي عشق رسول جو مثال نٿو ملي ❖ اعليٰ حضرت ﷺ الله ﷺ سڄي زندگي عشق رسول ۾ گذاري ❖ سڄي زندگي آقائ نامدار، مدني تاجدار ﷺ الله ﷺ والہ و سلمہ جون نعتون لکيون ❖ پاڻ ڪريم ﷺ الله ﷺ والہ و سلمہ جي عزت و ناموس تي پهرو ڏيندي زندگي گذاري ❖ اعليٰ حضرت ﷺ الله ﷺ جي عشق رسول جي ته ڇا ڳالھ ڪجي جو پاڪ و هند ۾ جيڪا عشق رسول جي شمع روشن آهي، اعليٰ حضرت ﷺ الله ﷺ ئي جي دم سان روشن آهي پر سوال اهو آهي ته سيدي اعليٰ حضرت ﷺ الله ﷺ کي عشق رسول جي اها بي پناه دولت نصيب ڪيئن ٿي؟ ان تي ريسرچ ڪئي وئي ته ريسرچ ڪرڻ وارن چيو: اسان هن نتيجي تي پهتاسين ته بيشڪ اعليٰ حضرت، امام اهل سنت، شاه امام احمد رضا خان ﷺ الله ﷺ کي عشق رسول جي اها بي پناه دولت الله پاڪ ئي عطا فرمائي هئي پر ظاهري اسباب جي اعتبار سان ڏٺو وڃي ته جيئن ته اعليٰ حضرت ﷺ الله ﷺ جا والد ۽ سندن استاد مولانا نقي علي خان ﷺ الله ﷺ تمام وڏي مرتبي جا عاشق رسول هئا، ان ڪري چئي سگهجي ٿو ته سيدي اعليٰ حضرت ﷺ الله ﷺ جو اهو عشق رسول جنهن هڪ جهان کي فيض پهچايو، اهو عشق رسول جو چوليون هٽندڙ سمنڊ مولانا نقي علي خان ﷺ الله ﷺ جي پاڪيزه دل جي ذريعي ئي اعليٰ حضرت ﷺ الله ﷺ جي دل ۾ سماجي ويو هو. (فيضانِ اعلىٰ حضرت، صفحہ: 64 بتغير قليل)

جان ۽ عشقِ مصطفیٰ، روزِ فزون ڪرے خدا جس کو هو دزدِ کا مزہ، نازِ دوا اٹھائے کیوں

(حدائقِ بخشش، صفحہ: 94)

وضاحت: عشقِ مصطفیٰ ﷺ الله ﷺ والہ و سلمہ اسان جي جان آهي، الله ڪري جو اهو عشق ڪڏهن نه گهٽجي، وڌندو ئي رهي، چوٽه جنهن کي عشق جي درد ۾ مزد ايندو آهي، اهو ان درد جي دوا ناهي وٺندو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

عاشق رسول جو سفرِ مدينه (حڪايت)

1295 هجري جي ڳالهه آهي، شِوَال جو مهينو هو، والدِ اعليٰ حضرت مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ شديد بيمار ٿيا، جسم جي ظاهري طاقت ۾ ڪافي ڪمزوري اچي وئي، انهيءَ حالت ۾ هڪ ڏينهن پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ آرام فرما هئا، ظاهري اکيون بند هيون پر قسمت بيدار هئي، دل جون اکيون کليل هيون، مدني آقا، مڪي آقا، پنهنجي جهانن جي داتا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ڪرم فرمايو، پنهنجي سچي عاشق جي خواب ۾ آيا

سَرِ بَالِس، انهن رَحْمَتِ كِي ادا لائِي هِي هَال بگڙا هِي تُو بِيَارِ كِي بَنِ آئِي هِي

سرڪارِ نامدار، مڪي مدني تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي سچي عاشق کي حڪم فرمايو ته مديني هليا اچو...! بس هاڻي ٻيو ڇا ڪبي، مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي اک ڳلي، توڙي جو طبيعت ناساز هئي، ظاهري جسماني طاقت ۾ ڪافي ڪمزوري هئي پر مدني آقا، محبوبِ خُدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حڪم فرمائي چڪا هئا، ان ڪري مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ يڪدم حج ۽ مديني پاڪ حاضري جو پختو ارادو ڪيو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي دوستن محبن، اهلِ خانو وغيره گهڙو عرض ڪيو: عاليجاه...!! طبيعت ناساز آهي، هلڻ ڦرڻ به دُشوار آهي، جيڪڏهن آئنده سال وجو ته به سرڪارِ عالي وقار، مدني تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حڪم تي عمل ٿي ويندو پر مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي عشق جو ڪمال ڏسو! طبيعت ناساز، جسماني طور تي ڪافي ڪمزوري ۽ هاڻي ته هوڻي جهاز تي سَفَر ٿيندو آهي، هند کان ڪجهه ڪلاڪن ۾ مديني پاڪ پهچي سگهجي ٿو، ان وقت بحري جهاز تي، سامونڊي رستي کان سَفَر ٿيندو هو، مديني پاڪ پهچڻ ۾ ڪيئي ڪيئي ڏينهن لڳي ويندا هئا، ان سڀ صُورَتِ حال جي باوجود سچي عاشق رسول، مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ دوستن محبن جي عرض تي عشق رسول ۾ گم ٿي فرمايو: مديني پاڪ جي ارادي سان قَدَمِ دروازي کان ٻاهر رکي وٺان، پوءِ چاهي رُوحِ انهيءَ وقت پرواز ڪري وڃي. (فضائلِ دُعا، صفحہ: 40)

شوق روڪه نه رُڪه پاؤں اُٿائے نه اُٿے کيسی مشکل میں ہیں اللہ تَمَنَّا کی دوست

(حدائقِ بخشش، صفحہ: 63)

وضاحت: يا الله! محبوب صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمت ۾ حاضري جي تمنا آهي، شوق اهڙو جو دل رُڪي نٿي، حال اهو آهي جو پير کڄن نه پيا، هلڻ دُشوار آهي، الهي! ڪهڙي مشکل آهي، منهنجي مدد فرما.

مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَیْهِ پنهنجي شهزادي اعليٰ حضرت، امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَیْهِ ۽ گهر جي ڪجهه بين ڀاتين کي گڏ وٺي حج جي لاءِ روانا ٿي ويا، اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَیْهِ فرمائن ٿا: سرڪارِ مک مڪرم، سردارِ مدينه منوره صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خواب ۾ اچي پنهنجي سچي عاشق، مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَیْهِ کي هڪ پيالي ۾ دوا عطا فرمائي، اها دوا پيئڻ جي برڪت سان مرض جي شدت ۾ ڪمي اچي وئي ۽ مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَیْهِ حج ۽ زيارت جا تمام افعال تندرستن جيان ادا فرمايا، پوءِ مديني پاڪ به باآدب، پُرکيف حاضري ٿي.

(فضائلِ دعا، صفحہ: 41)

ميڻها مدينه دُور ۾، جانا ضرور ۾، جانا همين ضرور ۾، جانا ضرور ۾
 هوتا ۾ سخت امتحان، الفت کي راه ۾ آتا مگر سُور ۾، جانا ضرور ۾
 عشاق کو تو ملتي ۾ غم ۾ ۾ بهي راحت اور آتا بڑا سُور ۾، جانا ضرور ۾
 سرڪار کا مدينه يقيناً بلاشبہ قلب و نظر کا نُور ۾، جانا ضرور ۾

(وسائلِ بخشش، صفحہ: 486 تا 487 ملقطاً)

صَلُّوا عَلَی الْحَبِيبِ! صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّدٍ

پيارا اسلامي ڀائرو! اها آهي مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَیْهِ جي عشقِ رسول جي ڪيفيت...! جو سندن کي سرڪارِ عالي وقار، مديني جي تاجدار صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خواب ۾ اچي حڪم فرمايو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَیْهِ ايتري سختي سان عمل ڪيو جو

جان جي پرواه به نه ڪيائون بلڪ فرمائون: مدينه طيبه جي ارادي سان قدم دروازي جي ٻاهر رکي وٺان پوءِ چاهي رُوح پرواز ڪري وڃي. يعني پنهنجي آقا و مولِي، محبوبِ خُدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حڪم تي عمل ڪرڻ جي لاءِ جيڪو ڪجهه منهنجي اختيار ۾ آهي اهو مان ضرور ڪندس، پوءِ الله پاڪ جي رحمت ۽ مدني سرڪار، نبين جي تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ڪرم بيشمار آهي، الله پاڪ ۽ ان جا پيارا حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ چاهيندا ته مديني پهچائي ڇڏيندا، نه ته منهنجي طرفان ته حڪم تي عمل ٿي چڪو هوندو.

آنءِ دويادُ بودو، اب تو تمھاري جانب
کشتي تمھیں پہ چھوڙي، لنگر اُٹھايے ھیں

(حدائقِ بخشش، صفحہ: 102)

سبحن الله! پيارا اسلامي ڀائرو! اهو آهي حقيقي عشق رسول...!! افسوس! هاڻي ته صرف عشق رسول جا وڏا دعوا رهجي ويا آهن، مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ته خواب ۾ ڏنل حڪم تي به جان فدا ڪرڻ لاءِ تيار ٿي ويا پر اسان جو حال اهو آهي جو اهي احڪام جيڪي اسان جي محبوب آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ظاهري حيات ۾، هن ظاهري دنيا ۾ رهندي اسان غلامن جي لاءِ ارشاد فرمايا اسان انهن تي به عمل نٿا ڪري سگهون ❖ ڪجهه قدم فاصلي تي مسجد آهي، قالين وڇايل آهن، پڪا ۽ ڪجهه جڳهه A.C به لڳل آهن، تمام سهولتون موجود آهن، تندرست به آهيون، هٿ پير به سلامت آهن، ان جي باوجود باجماعت نماز جي پابندي نٿا ڪري سگهون، ❖ افسوس! ڪيئي مسلمان ته اهڙا به آهن جو انهن جون نمازون ٿي قضا ٿي وينديون آهن، ❖ اسان کي رشتيدارن سان نيڪ سلوڪ جو حڪم ڏنو ويو آهي پر هڪ تعداد آهي جيڪو معمولي سببن يا محض انپرستي جي ڪري رشتا ناڻا توڙي ڇڏيندا آهن، ❖ صاحبِ نصاب کي شرط موجود هئڻ جي صورت ۾ زڪوة ڏيڻ جو حڪم ڏنو ويو پر ڪيترا اهڙا آهن جيڪي معاذ الله زڪوة جي پوري ادائينگي نٿا ڪن، ❖ اسان کي رمضان المبارڪ جا روزا رکڻ جو حڪم ڏنو ويو پر

ڪيترا ماڻهو آهن جيڪي بنا سبب يا صرف معمولي سببن جي ڪري روزا ناهن رکندا. ❖ اسان کي غيبت، چغلي، ڪوڙ، وعده خلافي وغيره کان منع ڪيو ويو پر اُچ مُعاشرو انهن گُناهن جي وڪڙ ۾ آهي، ❖ ڪيئي نادان اهڙا به آهن جن کي لڳي ٿو ته هاڻي سچ جو زمانو ئي نه آهي، ڪوڙ ڳالهائي ئي زندگي گذاري سگهجي ٿي، الامان والحفيظ! ❖ اسان کي مسلمان پيءُ جي دل ڏکائڻ کان منع ڪيو ويو آهي پر! اسان جي هن معاشري ۾ دنگا فساد، گار گند، لٽائي جهيڙو، قتل ۽ غارت گري عام ٿيندي پئي وڃي، ❖ اسان کي حُسن اخلاق جو حڪم ڏنو ويو پر اسان بداخلاقي جي اونهي ڪڏ ۾ ڪرندا پيا وڃون، ❖ اسان کي ايمانداري جو حڪم ڏنو ويو پر معاشري ۾ ٻه نمبري عام آهي، مطلب ته: اهي احڪام جيڪي اسان جي پياري آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ظاهري دُنيا ۾ تشريف فرمائي، ظاهري حياتي ۾ ارشاد فرمايا هئا، اسان انهن احڪامن تي به پوري طرح عمل نٿا ڪري سگهون، ان جي باوجود دعويٰ آهي ته اسان وڏا عاشق رسول آهيون.

بے نمازی رہیں، کچھ نہ روزے رکھیں ان کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 علموں پر ہنسیں، پھتیاں بھی کسیں ان کو کس نے کہا عاشقانِ رسول؟
 جو کہ گانے سنیں، فلم بنی کریں ان کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 بدنگاہی کریں، بدکلامی کریں ان کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 کھائیں رزقِ حرام، ایسے ہیں بدگام ان کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 عہد توڑا کریں، جھوٹ بولا کریں ان کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 جو ستاتے رہیں، دل دکھاتے رہیں ان کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 گالیاں جو بکسیں، عیب دریاں کریں ان کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول
 داڑھیاں جو منڈائیں، کریں غیبتیں ان کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول

(وسائلِ بخشش، صفحہ: 649 تا 650)

اي عاشقانِ رسول! حقيقي عاشق رسول ته اهي هئا جو جن کي خواب ۾ حڪم مليو ته انهن کا تاويل نه ڪئي، نه تال متول کان ڪم ورتائون، اهو نه چيو ته هاڻي طبيعت خراب آهي، اڃا هلڻ ڦرڻ جي به همت نه آهي، اڃا قدم به نه پيا کڄن، ان ڪري آئنده سال حڪم تي عمل ڪندس... نه، نه بلڪ فرمايائون: بس مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حڪم تي عمل ڪندي قدم دروازي کان ٻاهر رکي وٺان پوءِ چاهي جان به هلي وڃي ته ڪا پرواهه نه آهي.

ضعف مانا مگر يه ظالم دل ان ڪه رسته ميں تو تھڪا نه ڪرے

(حدائق بخشش، صفحہ: 142)

الله پاڪ اسان کي به مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جِي صدقي ۾ حقيقي عاشق رسول بڻجڻ جي سعادت نصيب فرمائي.

اُمِّيْنُ بِجَايَةِ النَّبِيِّ الْاُمِّيْنُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

پيارا اسلامي ڀائرو! هتي اها ڳالهه به خيال ۾ رهي ته سرڪارِ مدينه، راحتِ قلب و سينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو خواب ۾ تشريف فرمائي ٿيڻ حقيقت ۾ پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ئي جو اچڻ آهي جو شيطان سندن جي مثل نٿو بڻجي سگهي. حديثِ پاڪ ۾ آهي: مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى فِئَ الشَّيْطَانِ لَا يَتَمَثَّلُ بِيْ جَنَهِنْ مَوْنِ كِيْ خَوَابٍ ۾ ڏٺو، ان مون کي ئي ڏٺو ته شيطان منهنجي مثل نٿو بڻجي سگهي. (ترمذي، ڪتاب: الرؤيا، باب: قول النبي من رأى، صفحہ: 547، حديث: 2276)

اهو به ياد رهي ته پيارا آقا، جانِ رحمت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خواب ۾ اچي جيڪو ارشاد فرمائين اهو بلڪل حق، حق ۽ حق آهي، البت نند جي حالت ۾ اسان جا حواس جيئن ته ڪمزور هوندا آهن، ان ڪري يقين سان اهو نٿو چئي سگهجي ته جيڪو ڪجهه حُضُورِ جانِ ڪائنات صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو، خواب ڏسڻ واري حرف به حرف ڏُرست ٻڌو. يقيناً خواب ۾ ٻڌڻ ۽ سمجهڻ ۾ غلطي جو امڪان موجود آهي، تنهنڪري خواب ۾ ڏنل حڪم تي عمل ڪرڻ کان پهريان شريعت

جي حڪم کي ڏسڻو پوندو، جيڪڏهن خواب واري ڳالهه شريعت کان نٿي تڪراري ته بيشڪ ان تي عمل ڪري سگهجي ٿو بهرحال خواب ۾ مليل حڪم تي عمل ڪرڻ شرعاً واجب نه آهي.

هڪ شخص خواب ۾ ڏٺو ته حضور انور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (معاذالله) ان کي شراب نوشي جو حڪم ڏئي رهيا آهن، اهو معاملو سيدنا امام جعفر صادق رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي خدمت ۾ پيش ڪيو ويو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ارشاد فرمائون: ”رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ توکي شراب پيئڻ کان روڪيو آهي، تو کي ٻڌڻ ۾ غلطي ٿي آهي.“ (فتاوى رضويه، جلد:5، صفحہ:100 ماخوذاً)

مرے تم خواب میں آؤ مرے گھر روشنی ہوگی مری قسمت جگا جاؤ عنایت یہ بڑی ہوگی
(وسائل بخشش، صفحہ:391)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّد

8 آيت جو تفسير

اي عاشقانِ رسول! اچو! والدِ اعليٰ حضرت، حضرت علامہ، مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي عشق رسول جي هڪ بي جهلڪ ملاحظ ڪريو!
قرآن ڪريم ۾ 8 آيتن جي هڪ مختصر سُورت آهي، سوره ”الْم نَشْرَح“ هن سوره مبارڪ ۾ نبي اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مبارڪ سيرت ۾ پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شان و عظمت جو بيان آهي. وڏي مشهور آيت آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ اسان تنهنجي واسطي تنهنجي ذڪر کي بلند ڪري ڇڏيو.

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۞
(پاره 30، سورة الم نشرح: 4)

اها آيت سڳوري به سوره ”الْم نَشْرَح“ جي آهي. والدِ اعليٰ حضرت مولانا

نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ هُن سوره مبارڪ جو تفسير لکيو آهي ۽ ماشاءَ اللهُ! شان ۽ ڪمال ڏسو جو قرآن ڪريم جي 8 مختصر آيتن جو اهو تفسير وڏي سائز جي 445 صفحن تي مشتمل آهي ۽ جيڪڏهن ان کي دورِ حاضر جي تقاضن جي مطابق ڇاپيو وڃي ته شايد ان جا صفحات 1000 تائين پهچي وڃن. مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي لکيل هن مبارڪ تفسير جو عربي نالو آهي: ”الڪلامُ الأوضحُ في تفسيرِ اَلْمُشْرَحِ“ ۽ اردو نالو آهي: انوارِ جمالِ مصطفيٰ.

هن بي مثال تفسير کي پڙهو ته جتي مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي علمي شان ۽ عظمت جي خبر پوي ٿي، گڏوگڏ سندن عشقِ رسول جي جهلڪ به واضح ڏسڻ جي لاءِ ملي ٿي، ”سوره اَلْمُشْرَحِ“ ۾ ته شانِ رسالت ئي بيان ٿيل آهي، پوءِ مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ هن سورتِ پاڪ جي جنهن ڪمالِ ادب ۽ عشق و محبت پري انداز ۾ تفسير ڪيو، جنهن ڪمالِ انداز سان سرڪارِ عالي و قار، مدني تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اوصاف ۽ ڪمالات جو بيان فرمايو، پنهنجو مت پاڻ آهي.

عام طور تي جيڪو ڪتاب لکڻ وارو هوندو آهي، اهو ڪتاب جي شروع ۾ الله پاڪ جي حمد ۽ پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پاڪ بارگاه ۾ درودِ پاڪ عرض ڪندو آهي، مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ به انهيءَ کان پنهنجي ڪتاب جي ابتداء ڪئي پر قربان وڃي! تفسير ”انوارِ جمالِ مصطفيٰ“ جي صفحي: 13 تي سرڪارِ عالي و قار، مدني تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ذڪرِ پاڪ آيو، بس پوءِ ڇا هو...! هڪ سڄي عاشقِ رسول مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو قلم جهومڻ لڳو، دل ۾ يادِ مصطفيٰ آهي، دماغ ۾ خيالِ مصطفيٰ آهي، مٿو ادب سان جهڪي ويو، هيئن لڳي ٿو جيئن سرڪارِ عالي و قار، مڪي مدني تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو جلوو اکين جي سامهون آهي ۽ مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ محبوب جي تصور ۾ ٻڏي رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا لقب لکڻ شروع ڪيا، قلم هلڻ لڳو ۽ هلندو ويو، هلندو ويو، هلندو ئي ويو، الفاظ ترتيب

پر آيا، علم جو سمند و هڻ لڳو، محبوب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مدح ۽ ثناء ٿيڻ لڳي ۽ ٽيندي وئي، ٽيندي وئي، ٽيندي ئي وئي، ايستائين جو مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ مصطفىٰ جانِ رحمت، شمع بزمِ هدايت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا 358 لقب لکيا، پوءِ فرمايائون:

محمد شاہِ دین، جانِ ایمان محمد رحمتِ حق، لطفِ یزداں

يعني مُحَمَّد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دین جا شاهد، ایمان جي جان، الله پاڪ جا لطف ۽ ان جي رحمت آهن.

بهارِ بهشتِ جنتِ رنگ و بُویشِ بهشتِ نُو فلکِ خاکِ زِ کُویشِ

يعني جنت جون سڀ بهارون پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رنگت ۽ خوشبو مبارڪ سان بڻيل آهي، ۽ اهو آسمان رسول اڪرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي گهٽي جي خاڪ جو صدقو آهي.

ايستائين جو مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ اُردو ۽ فارسي ۾ 358 اوصافِ مصطفىٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لکيا پر هڪ سڄي عاشقِ رسول جو دل هو، پنهنجي محبوب آقا، مڪي مدني مصطفىٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ايترو ذڪر ڪري شوق پورو نه ٿيو، پوءِ پاڻ عربي ۾ پياري آقا، ٻنهي جهانن جي داتا، محبوبِ خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا اوصاف لکڻ شروع ڪيا، پوءِ اها ئي ڪيفيت، پوءِ اهو ئي حال، پوءِ قلم هلڻ شروع ٿيو، پوءِ الفاظ ترتيب ۾ آيا ۽ مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پنهنجي آقا جا اوصاف لکندا ويا، لکندا ويا، لکندا ويا، ايستائين جو پاڻ عربي ۾ پياري آقا، محبوبِ انبياء صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا 213 اوصاف لکيا، اهو وڏي سائز جي 7 صفحن تي مشتمل ڪل 571 اوصافِ مصطفىٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لکيا ۽ فرمايو:

يَا عَاشِقِينَ تَوَلَّهُوا فِي وَجْهِهِ هَذَا هُوَ الْحُسْنُ الْجَبِيلُ الْمَعْرُود
لَمْ يَأْتِ فِي أَوْلَادِ آدَمَ مِثْلُهُ فِيمَا مَضَى هَذَا حَدِيثٌ مُسْنَدٌ
صَلُّوا عَلَيْهِ بِكُورَةٍ وَ عَشِيَّةٍ أَلْفَ الصَّلَاةِ مَعَ السَّلَامِ وَ زِيدُوا

(1): ڏڪار ختم ٿي ويو (حڪايت)

هڪ دفعي هيئن ٿيو جو بريلي شريف ۾ ڏڪار پيو، برسات نه ٿي، فصل تباه ٿيڻ لڳو، جانورن جي لاءِ چارو تائين نه ملندو هو، مهانگائي به گهڻي وڌي وئي، ماڻهو پريشان ٿي ويا، حضرت علامه مولانا نقی علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ مرجع خلائق (جنهن جي طرف وڌيڪ ماڻهو رجوع ڪندا) هئا، هڪ ڏينهن بريلي شريف جا ماڻهو وڏي تعداد ۾ گڏ ٿي سندن خدمت ۾ حاضر ٿيا، ڏڪار سبب ايندڙ پريشانين جو ذڪر ڪيو ۽ التجاء ڪئي ته سائين دُعا ڪيو ته الله پاڪ برسات نازل فرمائي ۽ ڏڪار جي تباهي مان نجات ملي وڃي. حضرت مولانا نقی علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ اُمت جي غمخواري واري جذبي سان سرشار ٿي يڪدم فرمايو: سڀني مون سان گڏ هلو.

اهو حڪم ٻڌي سڀني ماڻهو سندن سان گڏ نڪتا، حضرت مولانا نقی علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ روڊ تي پيادل تمام گهٽ نڪرندا هئا، اڄ جڏهن پيادل ٿي روڊ تي وڃي رهيا هئا ته شهر جا ماڻهو تعجب وچان غور سان ڏسڻ لڳا، ماڻهن جو وڏو تعداد به ساڻس هو، راه ۾ ماڻهو پڇندا هئا: ڇا ڳالهه آهي؟ جواب ملندو هو: حضرت مولانا نقی علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ برسات جي لاءِ دُعا گهرڻ وڃي رهيا آهن، بس اهو ٻڌندي ئي ماڻهو پنهنجو ڪم ڪار ڇڏي ساڻس نڪري پيا، جتان پاڻ لنگهندا ويا، ماڻهو گڏ ٿيندا ويا، ماڻهو ساڻ ٿيندا ويا، هڪ هنڌ هڪ غير مُسلم پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ کي ماڻهن جي هجور سان ڏٺو ته معاذ الله! مذاق اڏائيندي چيائين: مولانا! جيستائين برسات نه ٿئي، واپس نه موٽجان. مولانا نقی علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ان جو اهو گستاخانو جملو ٻڌو پر جواب نه ڏنائون ۽ اڳتي هلندا رهيا، آخر پاڻ عيد گاه پهتا، ماڻهن کي جڏهن خبر پئي ته مولانا نقی علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ برسات جي دُعا گهرڻ جي لاءِ عيد گاه اچي رهيا آهن ته کوڙ ماڻهو اڳ ئي ۾ عيد گاه ۾ پهچي چڪا هئا، مطلب ته ڪافي تعداد ۾ ماڻهو گڏ ٿيا، مولانا نقی علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ نمازِ استِسْقَاء (يعني برسات جي دُعا گهرڻ جي لاءِ نماز) ادا ڪئي، ان کان پوءِ جيئن ئي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ دُعا جي لاءِ هٿ مٿي ڪنيا ته يڪدم آسمان تي ڪڪر

چانئجي ويا، اڃا دُعا مان فارغ به نه ٿيا جو برسات شروع ٿي وئي ۽ ايتري زبردست برسات ٿي جو ماڻهن جو گهرن تائين وڃڻ مشڪل ٿي ويو. (مولانا نقی علی خان بریلوی، صفحہ: 52 تا 53)

برستا نهين ڏيکھ ڪر ابر رحمت ٻڙوں پر بهي برسا دے برسانے والے
(حدائق بخشش، صفحہ: 158)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(2): روزون چڏجان

مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جِي دُنيا مان وصال کان پوءِ جِي ڳاله آهي، هڪ ڀيري رَجَبُ الْمَرْجَبِ جِي مهيني ۾ مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پنهنجي شهزادي اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت، شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جِي خواب ۾ اچي فرمايائون: پٽ! هن ڀيري رمضان المبارڪ ۾ گهڻو بيمار ٿيندين، روزو نه چڏجان.

سيدي اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائڻ ٿا: ائين ئي ٿيو جيئن والدِ محترم خواب ۾ اچي فرمايو هو، رمضان المبارڪ ۾ مان شديد بيمار ٿي پيس، طبيب (يعني ڊاڪٽر) تمام گهڻو چيو ته روزو نه رکو پر الحمد للهِ! مون روزو نه چڏيو ۽ انهيءَ جِي برڪت الله پاڪ جِي فضل سان شفا ڏني جو حديثِ پاڪ ۾ ارشاد آهي: صَوْمُوا تَصِحُّوا يعني روزو رکو تندرست ٿي ويندؤ. (ملفوظاتِ اعليٰ حضرت، صفحہ: 206)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(3): يارهن درجن تائين اسان پهچايو آهي (حڪايت)

سيدي اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ هڪ ڏينهن خواب ڏٺو ته سندن والدِ محترم مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ آيا آهن، هڪ نفيس ۽ قيمتي سُواري به پاڻ سان گڏ آهي، مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پنهنجي شهزادي اعليٰ حضرت،

امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ كِي ڪٿي ان سُواري تي سُوار ڪري ڇڏيائون ۽ فرمايائون: 11 درجن تائين ته اسان پهچائي ڇڏيو آهي، اڳتي الله مالڪ آهي. اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائين ٿا: انهن 11 درجن مان مراد سرڪارِ غوثِ اعظم شيخ عبد القادر جيلاني رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي غلامي جا درجا آهن. (مولانا نقی علی خان بریلوی، صفحہ: 55)

رضا ڪے ڪام اور رک جائیں حاشا تراساں ڪے ٿو پاڙل ڪے يا غوث

(حدائق بخشش، صفحہ: 257)

وضاحت: رضا جا ڪم نه ٿين اهو هرگز نٿو ٿي سگهي چو ته اي غوث پاڪ! رضا اوهان جو سوالي آهي ۽ اوهان سخي بخشش ڪرڻ وارا منهنجا آقاءِ نعمت آهيو.

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَي مُحَمَّدٍ

مفتي نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو سفرِ آخرت

پيارا اسلامي پاڻو! عالمِ باعمل، وليءِ باڪرامت، عاشقِ ماهِ رسالت، والدِ اعليٰ حضرت، حضرت علامہ مولانا مفتي محمد نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ 51 سال، 5 مهينا دُنيا ۾ تشریف فرما رهي 1297 هجري تي ذيقعدة الحرام جي 30 تاريخ، جمعرات جي ڏينهن، ظهر جي وقت هن فاني دنيا مان رخصت ٿيا. سندن مزار پُرانوار بريلي شريف (هند) ۾ پنهنجي والد مولانا رضا علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي مزارِ پاڪ جي قريب آهي.

حديثِ پاڪ ۾ آهي: جيڪو پيٽ جي مرض ۾ مبتلا ٿي مري، اهو شهيد آهي. (ترمذی، ڪتاب: الجنائز، باب: ماجاء فی الشهداء مَنْ هُمْ، صفحہ: 277، حديث: 1063) مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ به پيٽ جي مرض ۾ مبتلا ٿي دُنيا مان رخصت ٿيا، لَهذا هن حديثِ پاڪ جي مطابق پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ شهادت جو رُتبو ماڻيو.

سيدي اعليٰ حضرت امامِ اهل سنت، شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائين

ٿا: جنهن ڏينهن والد ماجد مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو وصال ٿيو، ان ڏينهن پاڻ فجر نماز ادا فرمائي چڪا هئا، ظهر جي نماز جو وقت اڃان باقي هو ته لاڏاڻو فرمايائون، سڪرات مهل سڀني موجود ماڻهن ڏٺو ته اڪيون بند ڪري لڳاتار سلام ڪري رهيا هئا (شايد اهو ان طرف اشارو معلوم ٿئي ٿو ته ولين سڳورن جا روح استقبال جي لاءِ اچي رهيا هئا ۽ پاڻ انهن کي سلام فرمائي رهيا هئا) جڏهن ڪجهه ساڻ باقي وڃي رهيو ته هٿن کي وضو وارن عضون تي ائين ڦيرڻ لڳا جڻ وضو ڪري رهيا آهن، ايتري تائين جو اشاري سان نڪ جي صفائي به ڪيائون.

سُبْحَنَ اللهُ! پاڻ پنهنجي طور تي بيهوشيءَ جي حالت ۾ ظهر جي نماز به ادا ڪري ويا. اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ وڌيڪ فرمائن ٿا: جنهن وقت روح مبارڪ جسم مان جدا ٿيو، ان وقت مان سيرانديءَ کان حاضر هيس. عظمت واري رب جو قسم ته هڪ حسين نور سندن سڀني مبارڪ مان نڪري چمڪي غائب ٿي ويو ان کان پوءِ روح بدن مان جدا ٿي ويو.

آخري لفظ جيڪو مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي زبان مبارڪ مان نڪتو اهو لفظ الله هو ۽ آخري تحرير جيڪا هت مبارڪ سان لکي، اها بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ هئي.

اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا: والد ماجد مولانا نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي وصال پُرملال کان بعد مون پنهنجي پير و مُرشد سيد شاه آل رسول رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ کي خواب ۾ ڏٺو ته والد ماجد جي مزار تي آيا آهن. مون عرض ڪيو ته سائين! هتي ڪيئن؟ فرمايائون اڄ کان يا فرمايائون: هاڻي کان هتي ئي رهنداسين. (فضائل دُعا، صفحہ: 41 تا 42)

عرش پردهو میں مجھیں وہ مومن صالح ملا فرش سے ماتم اٹھے وہ طیب و طاہر گیا

(حدائق بخشش، صفحہ: 54)

الله پاڪ جي انهن تي رحمت ٿئي ۽ انهن جي صدقي اسان جي بي حساب

مغفرت ٿئي. اَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

پيارا اسلامي ڀائرو! غور فرمايو! الله پاڪ جي ڪامل ولي، عالمِ باعمل، حضرت علامه، مولانا، مفتي نقی علی خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو دُنیا مان رخصت ٿيڻ جو منظر ڪيترو ايمان افروز ۽ دل نشين آهي. ۽ قربان وڃو! جو سندن آخري لفظ جيڪو زبان مان نڪتو، اهو لفظ ”الله“ هو ۽ آخري تحرير جيڪا لکيائون اها بسم الله شريف هئي.

سرڪارِ عالي وقار، مديني جي تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ خوشبودار آهي: جنهن جو آخري ڪلام ”ڪلم طيبه“ هجي اهو جنت ۾ داخل ٿيندو. (ابوداؤد، ڪتاب: الجنائز، باب: في التلقين، صفحه: 503، حديث: 3116)

خادمِ مصطفيٰ حضرت انس بن مالڪ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي، محبوبِ خدا، احمدِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جنهن الله پاڪ جي تعظيم جي لاءِ خوبصورت ڪري بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لکي، الله پاڪ ان کي بخشي ڇڏيندو. (تفسير در منثور، سورة فاتحه، جزء: 1، جلد: 1، صفحه: 27)

سُبْحَانَ اللهِ! اي عاشقانِ رسول! ”بِسْمِ اللهِ“ شريف جون برڪتون ماڻڻ ۽ مغفرت جي خيرات جي لاءِ ڪڏهن ڪڏهن وضو ڪري سنن اڪرن سان ڪاغذ وغيره تي بِسْمِ اللهِ شريف لکڻ جي عادت بڻايو پر خيال رهي بي ادبي واري جڳهه تي هرگز نه لکو، ڀتين تي به آيتون ۽ مقدس لفظ نه لکو جو آهستي آهستي لکت جا ذرا زمين تي ڪري پوندا آهن.

۽ جڏهن ڪو عزيز رشتيدار انتقال ڪري وڃي ته ڪوشش ڪري ان جي ڪفن تي به خالي آگر سان، بغير سياهي جي بِسْمِ اللهِ شريف لکڻ گهرجي. مشهور مفسرِ قرآن، حڪيم الامت مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا: تفسير عزيزي ۾ لکيل آهي ته هڪ ولي الله مرڻ وقت وصيت ڪئي هئي ته منهنجي ڪفن ۾ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لکي رکي ڇڏجو، ماڻهن کانئن ان جو سبب پڇيو، جواب ڏنائون ته قيامت جي ڏينهن هيءُ منهنجو تحريري ثبوت هوندو، جنهن جي ذريعي سان رحمتِ الاهي جي درخواست ڪندس. (تفسير نعيمي،

پاره: 1، جلد: 1، صفحہ: 54) اھڙي طرح فقہ حنفي جي مشهور ڪتاب ”ذُرمختار“ ۾ آھي: ھڪ شخص مرڻ کان اڳ ۾ ھي وصيت ڪئي تہ مرڻ کان پوءِ منھنجي سيني ۽ پيشانيءَ تي بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ لکي ڇڏجو. آخر ائين ئي ڪيو ويو پوءِ ڪنھن خواب ۾ ان شخص کي ڏسي حال پڇيو، ان ٻڌايو تہ جڏھن مون کي قبر ۾ رکيو ويو ۽ عذاب جا فرشتا آيا، جڏھن پيشاني تي بِسْمِ اللّٰهِ لکيل ڏٺائون تہ ڇيائون تون عذاب کان بچي وئين. (ردالمحتار على الدر المختار، ڪتاب: الصلاة، مطلب: فيمايڪتب على كفن الميت، جلد: 3، صفحہ: 186)

ملے گادونوں عالم کا خزانہ پڑھ لو بِسْمِ اللّٰهِ خدا چاہے تو ہو جنت ٿھ کانہ پڑھ لو بِسْمِ اللّٰهِ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ عَلَی مُحَمَّدٍ

پيارا اسلامي پائرو! بِسْمِ اللّٰهِ شريف لکڻ سان گڏوگڏ پڙهڻ جي به عادت بنائڻ گهرجي ته حضرت عبد الله بن مسعود رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي، تاجدارِ مدينه مَنُورَه، سردارِ مڪ مڪرم صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ پڙهندو اللّٰهُ پاڪ هر اکر جي بدلي ان جي اعمالنامي ۾ چار هزار نيڪيون لکندو، چار هزار گناه بخشي ڇڏيندو ۽ ان جا چار هزار درجات بلند فرمائيندو. (فردوس الاخبار، فضل: فضل قراءة القرآن، جلد: 4، صفحہ: 26، حديث: 5573) حضرت مولاءِ ڪائنات، علي المرتضيٰ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي: هڪ شخص خوبصورتِي سان بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ پڙهي ته ان جي بخشش ٿي وئي. (شعب الایمان، باب: تعظيم القرآن، جلد: 2، صفحہ: 546، حديث: 2667)

پيارا اسلامي پائرو! ”بِسْمِ اللّٰهِ“ شريف جي وڌيڪ برڪتن ۽ فضيلتن جي معلومات جي لاءِ شيخ طريقت، اميراهلسنت، حضرت علامه، مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي دامت بَرَکَاتُھُمُ الْعَالِيَه جي مائه ناز ڪتاب ”فيضانِ سُنَّت“ مان ”فيضانِ بِسْمِ اللّٰهِ“ جو باب (Chapter) پڙهي وٺو.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ عَلَی مُحَمَّدٍ

12 ديني ڪمن مان هڪ ديني ڪم: هفتيوار مدني مذاڪرو

اي عاشقانِ رسول! دُنيا ۽ آخرت جون ڀلايون ماڻڻ، اولياءِ ڪرام جو فيضان حاصل ڪرڻ، دُنيا ۽ آخرت جون ڀلايون ميڙڻ يعني دل ۾ عشق رسول وڌائڻ ۽ نيڪ نمازي بڻجڻ جي لاءِ عاشقانِ رسول جي ديني تحريڪ دعوتِ اسلامي جي ديني ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ 12 ديني ڪمن ۾ به خوب وڌ کان وڌ حصو وٺو، اِن شاءَ اللهُ الڪريم! ان جون برڪتون پاڻ ئي ڏسي وٺندؤ. دعوتِ اسلامي جي 12 ديني ڪمن مان هڪ ديني ڪم آهي: هفتيوار مدني مذاڪرو.

الحمد لله! شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت بركاته العالیه هر چنچر تي رات عشا جي نماز کان پوءِ مدني چينل تي براهِ راست (LIVE) مدني مذاڪرو ڪندا آهن يعني سڄي دُنيا مان عاشقانِ رسول جي پڇيل سوالن جو علم ۽ حڪمت سان ڀرپور جواب ارشاد فرمائيندا آهن، اوهان به مدني مذاڪري ۾ شرڪت فرمايو ۽ علمِ دين جو خزانو حاصل ڪريو.

باره نمازي بڻجي ويا

تحصيل تلگنگ (ضلعي چڪوال، پنجاب، پاڪستان) جي هڪ اسلامي ڀاءُ جو چوڻ آهي ته هو توبه کان پهريان معاشري جو هڪ انتهائي بدڪار انسان هو. سگريٽ، چرس، شراب جيڪو ملندو هو اهو پئي چڏيندو هو. ان جي دل ۾ خواهش ته هئي ته نيڪ نمازي بڻجي وڃان پر عمل ڏانهن اچڻ ۾ نفس و شيطان هر ڀيري رڪاوٽ بڻجي ويندو هو. هڪ ڀيري رمضان المبارڪ ۾ همت ڪري روزا رکڻ شروع ڪيائين، روزانو رات جو مدني چينل تي ”مدني مذاڪرو“ ڏسڻ به نصيب ٿي ويو، امير اهل سنت دامت بركاته العالیه جي حڪمت پري ڳالهين ان جي دل تي ايترو اثر ڪيو جو ان جي زندگي ۾ مدني انقلاب اچي ويو، الحمدُ لله ان گناهن کان سڄي توبه ڪئي ۽ چاهي ڪي ڏاڙهي شريف سان سڃاڻي ورتو، پنج ئي نمازون مسجد ۾ وڃي باجماعت ادا ڪرڻ لڳو، ان کي

نمازون پڙهندو ڏسي ان جي 12 سالن جي پٽ ۽ 10 سالن جي نياڻي به نمازون پڙهڻ لڳي. پٽ ته باجماعت نماز جي ادائينگي جي لاءِ ان سان گڏ ويندو هو.

(فيضان مدني مذاڪره، صفحہ: 72)

ڪلمو ايندو دعا (Kalma & Dua) ايپ جو تعارف

پيارا اسلامي ڀائرو! عاشقانِ رسول جي ديني تحريڪ دعوتِ اسلامي جي آئي، تي ڊيپارٽمنٽ هڪ تمام ئي پياري موبائل ايپليڪيشن (Application) بنام ”ڪلمو ۽ دعا“ (Kalma & Dua) جاري ڪئي آهي. هن ايپليڪيشن جي ذريعي تمام آسان انداز سان ٻارن جي تربيت ڪري سگهجي ٿي. ❖ هن ايپليڪيشن ۾ ٻارن جي لاءِ 6 ڪلما آواز (Audio) جي صورت ۾ لفظ جي ادائينگي ۽ ترجمي سان گڏ ❖ روزمره جون 16 مختلف دعائون مثال طور پاڻي پيئڻ جي دعا، کاڌو کائڻ کان پهريان جي دعا، ۽ کاڌو کائڻ کان بعد جي دعا، کير پيئڻ جي دعا، سمهڻ وقت جي دعا وغيره لفظ جي ادائينگي ۽ ترجمي سان گڏ ❖ ۽ مختلف موضوعن تي سنتون ۽ آداب مثال طور کاڌو کائڻ جون سنتون ۽ آداب، سلام ڪرڻ جون سنتون ۽ آداب، پاڻي پيئڻ جون سنتون ۽ آداب وغيره. اوهان به پنهنجي موبائل ۾ اها ايپليڪيشن انسٽال ڪري فائدو وٺو ۽ ٻين کي به ترغيب ڏياريو.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَي مُحَمَّدٍ

پيارا اسلامي ڀائرو! بيان کي اختتام ڏانهن آڻيندي سنّت جي فضيلت ۽ چند آدابِ زندگي بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو. هڪ ڏينهن تاجدارِ رسالت، شهنشاهِ نبوت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي پيرا فرمايو: منهنجي نائب تي الله پاڪ جي رحمت هجي. عرض ڪيو ويو: حُضُور! اوهان جا نائب ڪير آهن؟ فرمايائون: منهنجي سنّت سان محبت ڪرڻ ۽ ٻين کي سڀڪارڻ وارا. (جامع بيانِ علم، باب: علمِ ڪي فضائل، جلد: 1 صفحہ: 201، حديث: 220)

سنّت ڪي مطابق ميں هر اک ڪام ڪرون ڪاش! تُو پيڪرِ سنّت مجھے الله بنا ڏے

”نرمي“ سُنَّتِ مصطفيٰ آهي

په فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (1): بيشڪ الله پاڪ نرمي فرمائڻ وارو آهي ۽ نرمي کي پسند فرمائي ٿو. (ابن ماجه، ڪتاب:الادب، باب:الرفق، صفحه:594، حديث:3688) (2) : نرمي جنهن شيء ۾ هوندي آهي ان کي زينت بخشيندي آهي. (ابو داؤد، ڪتاب:الادب، باب:في الرفق، صفحه:756، حديث:4808)

اي عاشقانِ رسول! نرمي ڪرڻ اسان جي پياري پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پياري پياري سُنَّتِ مبارڪ آهي بلڪ ”نرمي“ ته مصطفيٰ جانِ رحمت، شمعِ بزمِ هدايت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو اهو مبارڪ وصف آهي جو الله پاڪ پنهنجي پاڪيزه ڪلام، قرآنِ ڪريم ۾ به ان جو ذڪر فرمايو آهي، ارشاد آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: پوءِ ڪهڙي نه الله جي مهرباني آهي جو اي محبوب! توهان انهن لاءِ مهربان ٿيو.

فِيمَا رَحِمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ
(پاره 4، سورة آل عمران: 159)

پيارا اسلامي ڀائرو! ❖ اسان جي آقا و مولِي، مُحَمَّد مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نهايت نرم ڍل هئا، ❖ رسولِ اڪرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڇڙپيندا ڪونه هئا، ❖ پنهنجي ذات جي لاءِ ڪاوڙ نه ڪندا هئا، ❖ ٻارن تي شفقت ڪندا هئا، ❖ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ سان نرمي جو مُعَامَلو ڪندا هئا، حديثِ پاڪ ۾ آهي: هڪ پيري اعرابي (عرب جو هڪ ڳوٺاڻو) مسجدِ نبوي شريف ۾ حاضر ٿيو (ظاهر آهي اهو ڳوٺ جو رهواسي هو، مسجد جي آداب بابت گهڻي معلومات نه رکندو هو، ان ڪري ان) مسجد ۾ بيهي پيشاب ڪرڻ شروع ڪيو، صحابه ڪرام ان کي فرمايو: بيهو! بيهو! ان تي پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ کي روڪيو. ايستائين جو جڏهن اهو اعرابي فارغ ٿيو ته رسولِ اڪرم، مبلغ اعظم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي گهراڻي (نرمي) سان مسجد جا آداب سيکاري ۽ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ کي ان جڳهه تي پاڻي هاري پاڪ ڪرڻ جو حڪم ارشاد فرمايو. (مسلم، ڪتاب:الطهارة، باب:وجوب غسل البول، صفحه:123، حديث:284)

الله پاڪ اسان کي به رَحمت و شفقت فرمائڻ واري آقا، ٻنهي جهانن جي
 داتا صَلىَ اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صدقي ۾ نرمي ڪرڻ، لهجو نرم رکڻ، طبيعت ۾ نرمي
 پيدا ڪرڻ، اجائي ڪاوڙ کان، دڙڪا ڏيڻ کان بچڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْن بِجَاِزِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

سے فلاح و ڪامراني نرمي و آساني میں هر بنا ڪام بگڙ جاتا ہے ناداني میں

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّى اللهُ عَلَی مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُروُد

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن
دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت
سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به
ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر
۾ داخل ڪري رهيا آهن. (افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون،
ص 151 ملخصاً)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرتِ سَيِّدِنَا انس رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن
فرمايو: جيڪو شخص هي دُروُد شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان
پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (افضل
الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65)

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُروُد شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن. (القول البديع، الباب الثاني، ص 277)

(4) ڇه لک ڏرود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ ڪن بزرگن کان نقل ڪن تاهن ڏرود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇه لک ڏرود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149)

(5) قربِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حضور انور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ کي تعجب ٿيو ته اهڙي مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي ڏرودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (القول البديع، الباب الاول، ص 125)

(6) ڏرودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي ڏرودِ پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي. (الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث (31))

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيّدنا ابن عباس رضی اللہ عنہما کان روایت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن. (مجمع الزوائد، ڪتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305)

(2) چڻ شبِ قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 (خدا، حلیم و ڪریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو
 ستن آسمانن ۽ عرشِ عظیم جو پروردگار آهي)
 فرمانِ مصطفيا! صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو چڻ ان شبِ قدر
 کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ